

Bruxelles, den 16. juli 2021
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2021/0208(NLE)

10851/21
ADD 4

JUSTCIV 118
IA 141

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	16. juli 2021
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	SWD(2021) 193 final
Vedr.:	ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN Ledsagedokument til Forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ("domskonventionen")

Hermed følger til delegationerne dokument SWD(2021) 193 final.

Bilag: SWD(2021) 193 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.7.2021
SWD(2021) 193 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

Forslag til Rådets afgørelse

**om Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om anerkendelse og
fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område
("domskonventionen")**

{COM(2021) 388 final} - {SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final}

Resumé
Konsekvensanalyse af Den Europæiske Unions tiltrædelse af konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ("domskonventionen")
A. Behov for handling
Hvorfor? Hvad er problemstillingen?
EU-borgere og -virksomheder, der ønsker at få en retsafgørelse, der er truffet i EU, anerkendt og fuldbyrdet i et tredjeland, står i øjeblikket over for et spredt juridisk landskab, da der mangler en overordnet international ramme for anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Det betyder, at den, der har fået medhold i retsafgørelsen, skal navigere gennem et kludetæppe af nationale love i tredjelande om accept af udenlandske retsafgørelser samt bilaterale, regionale og multilaterale traktater. For at have en chance for at få afgørelsen fuldbyrdet, skal de, der anlægger internationale retssager, derfor bruge ressourcer, tid og ofte ekstern ekspertise for at udarbejde en solid strategi for gennemførelsen af en sådan retssag. Denne kompleksitet samt de med en sådan sag forbundne omkostninger og manglende retssikkerhed er afskrækkende faktorer, der kan få virksomheder og borgere til enten at undgå retssager og søge andre former for tvistbilæggelse, opgive at forfølge deres krav eller beslutte helt at undlade at indgå i internationale aftaler. Dette kan igen have en negativ indvirkning på EU's virksomheders og borgeres vilje til at engagere sig i internationale handels- og investeringsaktiviteter . Da fuldbyrdelsen af EU-retsafgørelser i tredjelande er usikker, udgør det endvidere en hindring for EU's virksomheders og borgeres adgang til at få løst deres tvister ad domstolsvejen.
Hvilke resultater forventes der af initiativet?
Det overordnede mål er at forbedre adgangen til bilæggelse af tvister inden for retssystemet for EU's virksomheder og borgere ved hjælp af en ordning, der letter anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser overalt i verden, hvor debitor har aktiver, hvorved international handel og internationale investeringer fremmes . Initiativet har nærmere bestemt til formål at øge retssikkerheden og forudsigeligheden i internationale retssager, at mindske omkostningerne og varigheden af retssager samt kun at tillade anerkendelse og fuldbyrdelse i EU af retsafgørelser, der er truffet i lande uden for EU, i det omfang de grundlæggende EU-retlige principper er blevet overholdt og gældende intern EU-ret på samme område ikke berøres.
Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan?
Initiativet henhører under EU's enekompetence. Det betyder, at det ikke er muligt for de enkelte medlemsstater at tiltræde konventionen, og at de tilstræbte mål kun kan nås ved handling på EU-plan.

B. Løsninger
Hvilke lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige løsninger er overvejet? Foretrækkes en bestemt løsning frem for andre? Hvorfor?
På grund af EU's konstante støtte til og inddragelse i de forhandlinger, der førte til vedtagelsen af konventionen i 2019, samt bevarelsen af EU's vigtigste interesser i processen, blev muligheden for ikke at tiltræde konventionen primært taget i betragtning som benchmark for vurderingen af de forskellige muligheder for tiltrædelse.
Det blev overvejet at tiltræde domskonventionen enten uden nogen erklæring, i forbindelse med en erklæring efter konventionens artikel 18, hvorved anvendelsen af konventionen på visse spørgsmål (forbruger-, beskæftigelses- eller forsikringsager samt erhvervmæssig leje af fast ejendom) blev udelukket, eller en erklæring efter konventionens artikel 19, hvorved retsafgørelser i civile sager eller handelssager, der involverer stater eller statslige enheder, blev udelukket. Man overvejede endvidere at tiltræde konventionen og samtidig afgive en erklæring såvel efter artikel 18 som efter artikel 19.

Den foretrukne løsning er at tiltræde konventionen med en begrænset, målrettet erklæring, der udelukker anerkendelse og fuldbyrdelse ved domstole i EU af retsafgørelser fra tredjelande, der vedrører erhvervsmæssig leje (leje- og forpagtningsaftaler) af fast ejendom beliggende i EU. En erklæring, hvorved de øvrige spørgsmål udelukkes, anses for unødvendig, fordi konventionen yder en passende beskyttelse af svagere parter, om end på en anden måde end i EU-retten, og mere vidtrækkende erklæringer i modsætning til den foretrukne løsning kan hæmme den fulde opfyldelse af formålene med dette initiativ. **Den foretrukne løsning letter adgangen til bilæggelse af tvister inden for retssystemet og fremmer international handel og investering, den vil ligeledes øge retssikkerheden og forudsigeligheden i internationale retssager, reducere omkostningerne og varigheden af disse retssager, og denne løsning er fuldt ud i overensstemmelse med gældende EU-ret på dette område,** navnlig Bruxelles 1a-forordningen (forordning (EU) nr. 1215/2012). I henhold til denne forordning har retterne i EU enekompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende erhvervsmæssig leje eller forpagtning af fast ejendom beliggende i EU.

Hvem støtter hvilken løsning?

Tiltrædelsen af domskonventionen blev støttet af medlemsstaterne og langt størstedelen af de berørte parter (jurister, virksomheder, sammenslutninger af advokater og fogeder, professorer osv.). Med hensyn til muligheden for at afgive erklæringer modsatte medlemsstaterne sig en erklæring baseret på konventionens artikel 19 og gav ikke udtryk for klare holdninger til artikel 18-erklæringer. Kun et lille antal interesserede parter gik ind for tiltrædelse med en erklæring i henhold til artikel 19, mens der for artikel 18-erklæringer ikke var nogen klar tendens.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

De direkte fordele for EU-borgere og -virksomheder, når de forsøger at få en afgørelse, der er truffet af en domstol i EU, anerkendt og fuldbyrdet i de lande, der udgør EU's vigtigste handelspartnere (Argentina, Australien, Brasilien, Canada, Kina, Sydkorea, Japan og USA), og som har været genstand for analysen, anslås til **mellem 1.1 og 2.6 mio. EUR** i referenceperioden (2022-2026). Dette skal ses i sammenhæng med et forventet fald på 10-20 % i omkostningerne i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af EU-retsafgørelser i tredjelande. Desuden forventes den gennemsnitlige **varighed af sagerne at falde med mellem tre og seks måneder** i gennemsnit.

Denne løsningsmodel vil have en positiv indvirkning på de fleste nationale retssystemer i medlemsstaterne, idet den nuværende accept af retsafgørelser fra tredjelande forbedres i 22 medlemsstater. For de resterende fire medlemsstater vil situationen efter tiltrædelsen ikke blive værre end i dag, men der vil kun ske få eller ingen forbedringer i forhold til den nuværende situation. Desuden er denne løsningsmodel fuldt ud i overensstemmelse med gældende EU-ret (Bruxelles 1a-forordningen) og har derfor den højeste grad af sammenhæng på dette niveau.

Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

Medlemsstaternes offentlige myndigheder forventes at få visse **engangsomkostninger** i forbindelse med gennemførelsen af konventionen, men disse omkostninger forventes at være ubetydelige. Retsvæsenet vil sandsynligvis opleve en **beskeden stigning i antallet af sager** i referenceperioden, men denne stigning vil blive **opvejet** af det forventede **fald i sagsbehandlingstiden**. Der forventes **ingen omkostninger for virksomheder eller borgere**.

Hvordan påvirker den foretrukne løsning virksomhederne, herunder de små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomhederne?

EU's virksomheder vil drage fordel af den øgede retssikkerhed og forudsigelighed i internationale handelsforbindelser. Disse fordele forventes at være **større for SMV'er** end for store virksomheder, fordi sidstnævnte er tilbøjelige til at foretrække voldgift frem for retssager, når de forsøger at løse en international tvist. I det omfang EU-virksomheder inddrages i retssager, vil de drage fordel af en **forbedret adgang til bilæggelse af tvister inden for retssystemet** på grund af den større sandsynlighed for anerkendelse og fuldbyrdelse af europæiske retsafgørelser i tredjelande, men også af **lavere omkostninger (mellem 10 og 20 %)** og **kortere sagsbehandlingstid (mellem tre og seks måneder)**. På grund af den gensidige virkning af

den foreslåede erklæring fra EU vil disse fordele ikke omfatte virksomheder i EU, der ønsker anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk retsafgørelse om erhvervsmæssig leje af en fast ejendom, der er beliggende i den stat, hvori der anmodes om fuldbyrdelse. Det anslåede lave antal af sådanne domme betyder imidlertid, at disse situationer ikke vil påvirke de samlede positive virkninger for virksomhederne.

Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

Initiativet forventes ikke at få nogen væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder. Det forventes, at de nuværende ressourcer vil være tilstrækkelige til at håndtere gennemførelsen af konventionen.

Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?

I 2026 forventes handelen med varer og tjenesteydelser med de udvalgte tredjelande samt de udenlandske direkte investeringer at stige med mellem 0,3 og 1,6 %. Desuden kan konventionen lette anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, hvor det i øjeblikket er særdeles vanskeligt at få EU-retsafgørelser fuldbyrdet til fordel for kreditorer i EU, hvilket indirekte vil fremme handelen med disse lande yderligere.

Disse indirekte virkninger kan i sidste ende føre til øget økonomisk vækst og jobskabelse.

D. Opfølgning

Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?

Tre til fem år efter EU's tiltrædelse.